

"Verfrissend moment"

Verfrissend moment,

Een mens is bijna voortdurend bezig met zorgzame zaken. Is het niet met allerlei fysieke inspanningen dan is het hoofd wel aan het malen. "Ik moet dit nog doen, zou dat nog willen." "Hoe zou het zijn met ...," enz. enz. Zo maalt die koffiemolen maar voortdurend door. Allemaal aangelegenheden die een zekere druk met zich meebrengen.

Gelukkig zijn er wel eens van die momentjes, dat zorg en inspanning naar de achtergrond verdwijnen. Dat zijn van die gelukzalige momenten, waarbij het doen als het ware automatisch verloopt. Het hoofd dwaalt dan naar een soort dromerige romantische toestand en begeeft zich in het meer appetijtelijke van het leven.

Ik beleefde gisteravond een dergelijk moment toen ik rond middernacht, na een bridgeavond naar huis fietste. Gek eigenlijk, want het was pikkedonker en de regen plensde ongenadig op het frêle lijf. Omstandigheden die een andere beleving doen vermoeden. Wel was er mede hierdoor nauwelijks een kip te bekennen. Misschien waren het wel juist die stilte en de verlatenheid die mij deze ongemakken deden vergeten. En ach, een poncho en overschoenen houden mij wel droog. Omstandigheden zijn natuurlijk wel van invloed, maar het gaat erom hoe je die ervaart.

Als je me nu vraagt wat mij precies heeft beziggehouden in deze twintig minuten, kan ik dit niet vertellen. Dit is mogelijk het meest verfrissende van alles. Het heeft geen doel, geen expliciet onderwerp. Kent daardoor geen druk of zorg en is onbeladen vrij.

Ik wens eenieder veel van deze verfrissende momenten in zijn leven.

Het is niet noodzakelijk om daarvoor een fietsrit in regen en middernacht te zoeken.

© juni 2010, Mijler, BasicPublishing.nl